EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2020.11.17.
COM(2020) 728 final

2020/0323 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

Hollandiának a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 168. és 168a. cikkétől eltérő különös intézkedés bevezetésére való felhatalmazásáról

INDOKOLÁS

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv (a továbbiakban: héairányelv)[1] 395. cikkének (1) bekezdése értelmében a Tanács – a Bizottság javaslata alapján – bármelyik tagállamot egyhangúlag felhatalmazhatja arra, hogy az irányelvben foglaltaktól eltérő különös intézkedéseket vezessen be a hozzáadottérték-adó beszedésének egyszerűsítésére vagy egyes adócsalások és -kikerülések megelőzésére.

A Bizottság által 2020. július 30-án iktatott levelében Hollandia felhatalmazást kért egy, a 2006/112/EK irányelv 168. és 168a. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazására, amelynek értelmében nem vonható le héa azon termékek és szolgáltatások tekintetében, amelyek több mint 90 %-ban az adóalany saját használatára, illetve az adóalany alkalmazottai általi használatra, vagy általában vállalkozásidegen célokra vagy nem gazdasági tevékenységek céljaira szolgálnak.

A Bizottság 2020. szeptember 10-én kelt levelében a 2006/112/EK irányelv 395. cikke (2) bekezdésének megfelelően tájékoztatta a többi tagállamot Hollandia kérelméről. A Bizottság 2020. szeptember 11-én kelt levelében értesítette Hollandiát arról, hogy birtokában van a kérelem elbírálásához szükséges valamennyi információnak.

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A 2006/112/EK irányelv 168. cikke előírja, hogy az adóalany jogosult levonni az adóköteles tevékenységeinek céljaira beszerzett termékekre vagy igénybe vett szolgáltatásokra kivetett héát. A 2006/112/EK irányelv 168a. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy egy adóalany vállalkozásának vagyonát képező, az adóalany által a vállalkozási tevékenység céljára és attól eltérő célra egyaránt használt ingatlan esetében az ezen ingatlannal kapcsolatos ráfordítások héája csak a vállalkozási tevékenység céljára való használat arányában vonható le. A 2006/112/EK irányelv 168a. cikkének (2) bekezdése értelmében a tagállamok e szabályt olyan egyéb termékekhez kapcsolódó ráfordítások héájára is alkalmazhatják, amelyek meghatározásuk szerint a vállalkozás vagyonának részét képezik.

A Hollandia által kérelmezett intézkedés eltér ezektől az alapelvektől, mivel teljes egészében megszünteti a héa levonásának lehetőségét azon termékek és szolgáltatások esetében, amelyeket az adóalany több mint 90 %-ban magáncélra vagy vállalkozásidegen célokra használ, ideértve a nem gazdasági tevékenységeket is.

A 90 %-os ráta a társasági és a jövedelemadó tekintetében Hollandiában alkalmazott adókulcson alapul. A több mint 90 %-ban vállalkozásidegen felhasználás azt jelenti, hogy a gazdasági szereplő a beruházásokat szinte teljes egészében saját maga vagy alkalmazottai magáncéljaira, illetve általánosságban nem üzleti célokra vagy nem gazdasági tevékenységekre használja, így azok nem minősülnek üzleti célú beruházásoknak.

Kérelmében Hollandia azzal érvel, hogy miután mindazok, akik díjazás ellenében rendszeresen árukat vagy szolgáltatásokat értékesítenek, adóalanynak minősülnek, a holland adóhatóságoknak a jelenlegi (digitális) gazdaságban nagy számban kell kezelniük igen alacsony árbevétellel rendelkező magánszemélyek, részmunkaidős vállalkozók és mikrovállalkozások adóügyeit. Ezeknek az adóalanyoknak lehetőségük van arra, hogy a héát levonják ráfordításaikból/költségeikből. Ide tartoznak például a szolárpanel-tulajdonosok, az autójukat, házukat megosztásalapú gazdasági modell keretében bérbe adó személyek, az alkalmazottakkal nem rendelkező független vállalkozók stb. Az ezen adóalanyok szakmai és

[1] HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

magántevékenységei közötti vékony határvonal a gyakorlatban igen sok vitás helyzetet teremt az előzetesen felszámított héa levonásához való joguk kapcsán, amely jog gyakran csak nagyon korlátozottan illeti meg őket.

Hollandia arról számolt be a Bizottságnak, hogy az említett adóalanyok adólevonási jogaival kapcsolatos adminisztráció – a folyamatos héabevallásokkal és korrekciókkal – aránytalan terheket ró mind az érintett adóalanyokra, mind az adóhatóságokra.

Emellett ez a helyzet indokolatlan pénzforgalmi előnyt teremt azon adóalanyokkal szemben, amelyek a szóban forgó árukat és szolgáltatásokat 100 %-ban üzleti célra használják. Azok az adóalanyok, amelyek a termékeket és szolgáltatásokat csak csekély mértékben használják üzleti célokra, továbbra is 100 %-os héalevonási joggal rendelkeznek. Ráadásul a héajogszabályok igen összetettek a mikrovállalkozások esetében, amelyek nem engedhetik meg maguknak a jogi támogatás igénybevételét, ez pedig nagy kockázatot jelent a hibák és az adókijátszás tekintetében és megnehezíti a szabályok betartását. Ez utóbbi alátámasztására Hollandia az olyan szolárpanel-tulajdonosok példáját hozta fel, akik az általuk előállított és a villamosenergia-hálózatba betáplált energia címén válnak adóalanyokká, miközben a megvásárolt szolárpanelek héáját teljes egészében levonhatják, sőt olyan költségeket is elszámolnak, mint a panelek telepítéséhez szükséges építési telek és ingatlanok vételára. Mivel a garázsok és házak elsősorban magáncélú használatban vannak, mindez bonyolult vitákhoz vezet az előzetesen felszámított héa levonásához való jog és annak helyes alkalmazása kapcsán.

Következésképpen a szóban forgó különös intézkedés mind az adóigazgatások, mind pedig a vállalkozások számára egyszerűsítést jelent, mivel nincs szükség azon termékek és szolgáltatások későbbi használatának ellenőrzésére, amelyek esetében a beszerzés idején érvényben volt a levonási jogból való kizárás, különös tekintettel a magáncélú használatnak a 2006/112/EK irányelv 16. vagy 26. cikkéből eredő, lehetséges megadóztatására. Ezért az eltérő intézkedést helyénvaló engedélyezni.

Az intézkedés várhatóan csekély hatást gyakorol a teljes adóbevételre. Az eredeti héalevonásra vállalkozásidegen felhasználás esetén jelenleg a 2006/112/EK irányelv 16. és 26. cikke szerinti korrekció alkalmazandó. Az intézkedés várhatóan nem lesz hatással az Unió héából származó saját forrásaira.

Az eltérő intézkedést ugyanakkor indokolt időben korlátozni, lehetővé téve ezáltal annak értékelését, hogy az eltérés alapjául szolgáló feltételek és hatások továbbra is fennállnak-e. Ezért a Bizottság az eltérés 2023 végéig történő engedélyezését javasolja, valamint annak előírását, hogy amennyiben Hollandia 2023-at követően is alkalmazni kívánja az intézkedést, a hosszabbítás iránti kérelemmel együtt legkésőbb 2023. március 31-ig nyújtson be egy jelentést, amely magában foglalja az üzleti és a nem üzleti célú használat közötti, a levonási jogból való kizárás alapjául szolgáló felosztás felülvizsgálatát.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Az adólevonási jog korlátozásához kapcsolódó hasonló eltérésekre más tagállamok, nevezetesen Ausztria[2] és Németország[3] is engedélyt kaptak.

[2] A Tanács (EU) 2018/1487 végrehajtási határozata (2018. október 2.) az Osztrák Köztársaságnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 168. és 168a. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazásának folytatására történő felhatalmazásáról szóló 2009/1013/EU végrehajtási határozat módosításáról (HL L 251., 2018.10.5., 33. o.).

[3] A Tanács (EU) 2018/2060 végrehajtási határozata (2018. december 20.) a Németországot a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 168. és 168a. cikkétől eltérő intézkedés

A korábbi olyan kezdeményezések ellenére, amelyek annak szabályozására irányultak, hogy mely kiadáskategóriák tartozzanak a héalevonási jogra vonatkozó korlátozások hatálya alá[4], a szóban forgó eltérés mindaddig indokolt, amíg uniós szinten nem kerül sor az idevágó szabályok harmonizálására.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

A héairányelv 395. cikke.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

Tekintettel a héairányelvnek a javaslat alapját képező rendelkezésére, a javaslat az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

• Arányosság

A határozat felhatalmazást ad egy tagállam számára annak saját kérelme alapján, kötelezettséget tehát nem keletkeztet.

Az eltérés korlátozott hatályára tekintettel a különös intézkedés arányban áll a kitűzött céllal, vagyis az egyszerűsítéssel és egyes adócsalások és -kikerülések megelőzésével. Az eltérő intézkedéssel kiküszöbölhető lenne, hogy az üzleti célokra csak csekély mértékben szolgáló beruházásokra kivetett héa először teljes egészében levonható legyen, mint a kizárólag üzleti célokra szolgáló beruházások esetében, majd ezután kelljen azt korrigálni, hogy tükrözze a valós, csekély mértékű üzleti felhasználást, ami folyamatos adminisztratív és jelentéstételi kötelezettségeket jelent. Az intézkedésnek köszönhetően a magánhasználatot a jövőben nem kell évente felülvizsgálni és kiigazítani, az adóhatóságnak pedig a felülvizsgálati időszakban nem kell nyomon követnie a magán- és az üzleti felhasználás arányának változásait.

• A jogi aktus típusának megválasztása

Javasolt jogi aktus: tanácsi végrehajtási határozat.

A 2006/112/EK tanácsi irányelv 395. cikke értelmében a hozzáadottérték-adóra vonatkozó közös szabályoktól kizárólag abban az esetben lehet eltérni, ha arra a Tanács a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag felhatalmazást ad. A tanácsi végrehajtási határozat a legmegfelelőbb jogi aktus, mivel az egy-egy tagállamnak is címezhető.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

• Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk

A javaslat alapját a Hollandia által benyújtott kérelem képezi, és az csak ezt a tagállamot érinti.

---

alkalmazásának folytatására felhatalmazó 2009/791/EK határozat módosításáról (HL L 282., 2018.11.12., 8. o.).

[4] COM(2004) 728 végleges – Javaslat – A Tanács irányelve a hozzáadottértékadó-kötelezettségek egyszerűsítése végett a 77/388/EGK irányelv megváltoztatásáról (HL C 24., 2005.1.29., 10. o.); visszavonására 2014. május 21-én került sor (HL C 153., 2014.5.21., 3. o.).

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

Külső szakértők bevonására nem volt szükség.

- **Hatásvizsgálat**

A javaslat célja az adócsalás és adókikerülés bizonyos formáinak felszámolása és a héa kivetésére vonatkozó eljárás egyszerűsítése, tehát az kedvező hatással lehet a vállalkozásokra és a közigazgatásra. Hollandia megfelelő intézkedésnek ítélte ezt a megoldást, amely hasonló más múltbeli és jelenlegi eltérésekhez.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincs az uniós költségvetést érintő negatív vonzata.

5. EGYÉB ELEMEK

A javaslat hatályvesztésre vonatkozó rendelkezést tartalmaz; a határozat 2023. december 31-én automatikusan hatályát veszti.

Amennyiben Hollandia az eltérést lehetővé tévő intézkedés időbeli hatályának 2023 utánra történő meghosszabbítását venné fontolóra, legkésőbb 2023. március 31-ig meghosszabbítás iránti kérelmet és a százalékos korlátozás értékelését is tartalmazó jelentést kell benyújtania a Bizottság számára.

2020/0323 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

Hollandiának a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 168. és 168a. cikkétől eltérő különös intézkedés bevezetésére való felhatalmazásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvre[1] és különösen annak 395. cikke (1) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) A 2006/112/EK irányelv 168. és 168a. cikke az adóalanyok számára az adóköteles tevékenységeik céljára értékesített termékek vagy nyújtott szolgáltatások után felszámított hozzáadottérték-adóval (héa) kapcsolatos levonási jogot szabályozza.

(2) A Bizottság által 2020. július 30-án iktatott levelében Hollandia felhatalmazást kért egy, a 2006/112/EK irányelv 168. és 168a. cikkétől eltérő különös intézkedés alkalmazására, amely teljes mértékben megszünteti a héalevonási jogot azon termékek és szolgáltatások tekintetében, amelyek több mint 90 %-ban az adóalany saját használatára, illetve az adóalany alkalmazottai általi használatra, vagy általában vállalkozásidegen célokra vagy nem gazdasági tevékenységek céljaira szolgálnak.

(3) A Bizottság 2020. szeptember 10-én kelt levelében a 2006/112/EK irányelv 395. cikke (2) bekezdése második albekezdésének megfelelően tájékoztatta a többi tagállamot Hollandia kérelméről. A Bizottság 2020. szeptember 11-én kelt levelében értesítette Hollandiát arról, hogy birtokában van a kérés elbírálásához szükséges valamennyi információnak.

(4) A különös intézkedés célja a héakivetési és -beszedési eljárás egyszerűsítése, valamint az adócsalás és adókikerülés bizonyos formáinak megelőzése. A végső fogyasztás szintjén fizetendő adó összegét mindez csak elhanyagolható mértékben befolyásolja.

(5) A Hollandia által szolgáltatott információk alapján a különös intézkedés alkalmazását indokoló jogi helyzet és tényállás fennáll. Ezért Hollandiát fel kell hatalmazni arra, hogy a különös intézkedést a 2023. december 31-ig tartó, korlátozott időszakban alkalmazza, hogy ezáltal lehetőség nyíljon a különös intézkedés szükségességének és eredményességének, valamint az üzleti és nem üzleti célú használat közötti felosztási rátának a felülvizsgálatára.

(6) Amennyiben Hollandia úgy véli, hogy szükséges a felhatalmazás időbeli hatályának 2023 utáni meghosszabbítása, 2023. március 31-ig kérelmet kell benyújtania a

[1] HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

Bizottsághoz, az alkalmazott felosztási arány értékelését tartalmazó, az eltérő intézkedés alkalmazásáról szóló jelentéssel együtt.

(7) Az eltérés a végső fogyasztás szintjén beszedett adó összegét általában véve elhanyagolható mértékben befolyásolja, és nem lesz negatív hatással az Unió hozzáadottérték-adóból származó saját forrásaira,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv 168. és 168a. cikkétől eltérve a Tanács felhatalmazza Hollandiát arra, hogy megszüntesse az adólevonási jogot az olyan áruk és szolgáltatások után fizetett hozzáadottérték-adó (héa) vonatkozásában, amelyeket az adóalany 90 %-ot meghaladó mértékben önmaga vagy alkalmazottai személyes szükségleteire, vagy általában vállalkozásidegen célokra, illetve nem gazdasági tevékenységekre használ fel.

2. cikk

Ezt a határozatot 2021. január 1-jétől 2023. december 31-ig kell alkalmazni.

Az e határozatban engedélyezett eltérő intézkedés időbeli hatályának meghosszabbítására vonatkozó kérelmet legkésőbb 2023. március 31-ig kell benyújtani a Bizottsághoz.

A kérelemhez mellékelni kell egy, az eltérő intézkedés alkalmazásáról szóló jelentést, amely magában foglalja a héa levonására vonatkozó jog tekintetében az e határozatban foglaltak alapján alkalmazott felosztási arány értékelését.

3. cikk

E határozat címzettje a Holland Királyság.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök